

Rozpoczęcie roku szkolnego

Witaj, szkoło

p. M. Wieczorek

Jak co roku w naszej szkole uroczyście rozpoczęliśmy nowy rok szkolny. O ósmej godzinie poszliśmy do kościoła a po Mszy Świętej wszyscy pospieszili na rozpoczęcie roku do szkoły. Dekoracje jak zawsze były piękne. Pani dyrektor powitała wszystkie klasy, a szczególnie klasę 1, która właśnie zaczyna edukację szkolną. W gronie pedagogicznym pojawił się nowy nauczyciel na zastępstwo - pan Adam Wojciechowski, który będzie uczył nas matematyki. Mamy nadzieję, że ma poczucie humoru a na lekcjach udowodni nam, że matematyka jest królową nauk. Wszyscy się ucieszyliśmy ze spotkań z koleżankami i kolegami. Z wieloma nie widzieliśmy się dwa miesiące! Wszystkim naszym Nauczycielom i kolegom życzymy, żeby był to dobry rok, pełen rzetelnej pracy, ale i miłej zabawy. Czekają nas przecież nie tylko lekcje, ale też imprezy szkolne, wycieczki, spektakle. No, to ruszamy!

Maja Górczyńska kl. VI

Wycieczka do Sandomierza klas 4-6

To my

p. M. Orlińska

Sandomierz to miasto położone w widłach Wisły i Sanu. Lokowane w XIII wieku. Pełne zabytków i legend ze średniowiecza. Warto zajrzeć tam w weekend z rodzina!

3.10.2016r. klasy 4-6 pojechały na wycieczkę do Sandomierza. Zwiedzaliśmy tam rynek z ratuszem, Bramę Opatowską, trasę podziemną, którą szliśmy około 400 metrów, ale głównie patrzyliśmy na panoramę tego miasta. Stojąc na punkcie widokowym na Bramie Opatowskiej, patrzyliśmy na dom Jana Długosza, jedno skrzydło zamku gotyckiego Wisłę. Szliśmy wąwozem królowej Jadwigi i podziwialiśmy piękne zbocza Gór Pieprzowych. Obiad zjedliśmy w restauracji McDonalds.

Maja Górczyńska kl. VI

Wycieczka do Sannik

www.google.pl

Pałac w Sannikach

Dnia 20 października klasy 4-6 pojechały na wycieczkę do pałacu w Sannikach. Pani przewodnik oprowadziła nas po tym zabytkowym miejscu. Dowiedzieliśmy się o jego historii i związkach z Fryderykiem Chopinem. Odbyło się tam spotkanie z Tomaszem Mędrzakiem. Aktor ten grał w znanym filmie „W pustyni i w puszczy” 14-letniego Stasia Tarkowskiego. Opowiadał nam o tym, jak było na planie i jak się do tego filmu przygotował. Zobaczyliśmy różne scenki z filmu. Zdradził nam jakie sekrety z planu. Potem mieliśmy przyjemność zrobienia sobie z nim zdjęcia i poproszenia o autograf. Po spotkaniu 3 uczennice naszej szkoły miały okazję zagrania na zabytkowym fortepianie. Na koniec wycieczki zostaliśmy poczęstowani gorącą czekoladą. Nie po raz pierwszy okazało się, że blisko nas są miejsca piękne i tajemnicze. Będziemy szukać dalej...

Aleksandra Ozimek kl. VI

Złote Pióro

Pidziuchna Pędzikota Ocypek

Emilka miała 21 lat. Przechodziła właśnie hotelowym korytarzem, gdy zobaczyła staczające się ze schodów jajko. Podniosła je i zobaczyła na nim duże wygrawerowane "P". W świecie, w którym żyła, każdy wiedział, co to znaczy.

Otóż cały świat poszukiwał zaginionego rodu Pikusy. Była to narodowość małych zwierzątek, osiągających wysokość 10 cm i prawdopodobnie mówiących w języku polskim i w języku Pikusy. Emilka zadzwoniła pod specjalny numer i nim się obejrzała, była w wielkim pałacu przeznaczonym właśnie dla członka rodu Pikusy. A jako osoba, która znalazła jajko, miała prawo i obowiązek zostać mamą tego stworzenia. Emilka położyła się w wielkim łóżku, a obok niej, na poduszce leżało jajko.

Gdy miała już zasnąć, usłyszała, że jajko pęka.

Nagle, wszystkie skorupki odleciały i ukazał się w połowie kurczak, a w połowie pawik. Miał około 10 cm. Zaskoczona Emilka zapytała go, jak ma na imię, a to coś odpowiedziało, że Pidziuchna Pędzikota Ocypek. Nie wiadomo kiedy, zanim Pidziuchna skończyła opowieść o sobie i swoim pochodzeniu, nastał

ranek.

Otóż było to tak: Pidziuchna pochodzi z miasta, które znajduje się na dnie morza. Jest to złote miasto, tak jak El Dorado. Jej ród jest nieśmiertelny, Żyli sobie w spokoju przez wiele lat, gdy nagle ich miasto zaatakowały bobry, potrafiące oddychać pod wodą. Nikt nie przeżył, oprócz Pidziuchny. Ponieważ Pikusy są wiecznie małe i nigdy nie rosną, Pidziuchna stworzyła wokół siebie ochronę w postaci jajka. I tak odbyła bardzo długą podróż, by w końcu się wykluć. Pidziuchna obdarzyła nieśmiertelnością całą swoją służbę. Ale gdy ktoś taki został zwolniony, nieśmiertelność zniknęła. Ród Pikusy należy do stworzeń siłowych, co oznacza, że gdy chcą, mogą mieć siłę 30 ludzi. Pidziuchna była wiecznie pilnowana, chociaż nawet, gdyby ktoś ją porwał, użyłaby swojej siły i z porywaczy zostałaby tylko miazga. Emilka zapytała więc Pidziuchnę, czy odwołać ochronę, ale ona stanowczo zaprotestowała. Gdy stworzenie z rodu Pikusy jest przerażone, jego siła nie działa. Tak Pidziuchna żyje sobie w tym pałacu i włada w swoim świecie.

Wiktorja Kusz kl. VI

SPRZĄTANIE ŚWIATA

Szósta klasa w akcji

p.A. Wójcik

19 września odbyło się w naszej szkole sprzątanie świata. To międzynarodowa kampania. Odbywa się na całym świecie w 3. weekend września. Wtedy wszyscy w szkole idą z nauczycielami sprzątać świat i pomagać przyrodzie. Czasem, niestety, ludzie niszczą przyrodę i zapominają, że dzięki niej żyją. Pamiętajcie więc o tym, iż drzewa dają wam tlen, a bez tlenu świat by nie istniał. Nie niszczcie więc przyrody. Szanujcie ją i pomagajcie jej. Bez niej, nie moglibyście jeździć na rowerze, czy spotykać się z przyjaciółmi, bo by was w ogóle nie było.

Wiktoria Kusz kl. VI

Największymi drzewami na świecie są sekwoje. Osiągają imponujące rozmiary i mogą żyć 2 tysiące lat! Najwyższy okaz, nazwany Hyperion, osiągnął 115,61 m wysokości i 4,84 m średnicy pnia. Czerwonobrzowa kora może mieć nawet 35 cm grubości!. Sekwoje są odporne na insekty i grzyby, a kora izoluje od większych szkód spowodowanych pożarem. W rzeczywistości drzewa te giną najczęściej od... powalenia. Ich system korzeniowy jest dość płytki, co w połączeniu ze zbyt wilgotnym podłożem i silnym wiatrem może doprowadzić do upadku takiego kolosa. Sekwoję olbrzymią można obejrzeć także w Polsce. Największa polska sekwoja rośnie w miejscowości Brwice w województwie zachodniopomorskim. Drzewo ma

Dzień Nauczyciela serca rozwesela!

17.10.2016r. w naszej szkole odbyła się uroczystość z okazji Święta Edukacji Narodowej. Najważniejsi dziś byli dla nas nasi nauczyciele. To oni sprawiają, że w naszej szkole czujemy się jak w rodzinie. Mamy nadzieję, że dzięki reformie systemu oświaty, będziemy się tu mogli uczyć jeszcze ponad dwa lata!

Przybyli zaproszeni goście: wójt p. Mirosław Orliński, radna Gminy Sochaczew p. Jadwiga Wódka i dyrektor GZEAS- p. Bogusława Cieślak.

Klasa IV wraz z panią Iwoną Jaworską przygotowała program artystyczny.

Uczniowie, chcąc uczcić ten wyjątkowy dzień, recytowali wiersze i śpiewali piosenki. Uczniowie z klasy VI przygotowali przemówienie, w którym powiedzieli ciepłe słowa o każdym z nauczycieli.

Po apelu głos zabrała pani dyrektor Ewa Grzelak oraz zaproszeni goście, życząc nauczycielom i innym pracownikom szkoły dalszych sukcesów w pracy i życiu osobistym.

Redakcja G@wełka też dołącza się do życzeń!

Klaudia Kujawa kl. VI

Przyśniło mi się wieczorem,
(Wiecie, jak we śnie bywa czasem),
Że byłem panem profesorem
I że uczyłem naszą klasę.(...)
Zadrzałem. Jak dam sobie radę
Z tym, z przeproszeniem, wyjąłym stadem?
Jakich mam użyć słów i gestów
Kiedy ja jeden, a ich trzydziestu?
Krzyknąłem: „Spokój!”
Krzyknąłem: „Cisza!”
Ale mnie nawet nikt nie usłyszał...
Stchórzyłem... Co tu gadać wiele!
Nawet schowałem się w szatni,
Wołając: „Byłem nauczycielem
Pierwszy raz... i ostatni!”
Więc pytam: „Panie Profesorze,
Jak Pan to robi, że Pan może?
Pan się okropnie męczy dla nas
Więc ja... więc my... kochamy
Pana”.

Bieg po zdrowie!

Najpiękniejsze dziewczyny

p. M. Orlińska

Biegacz to nie ten, kto szybko biegnie. To ten, który nie ustaje w walce.

Za każdym razem, kiedy startuję mam cel – żeby biec szybciej niż kiedykolwiek wcześniej.

Nieważne, który jesteś na mecie, bo i tak jesteś lepszy od tych siedzących w domu.

Kiedy Twoje nogi nie mogą już biec, biegnij swoim sercem.

26 września nasi najlepsi biegacze wystartowali w Powiatowych Biegach Przelajowych w Kamionie.

Lista reprezentantów Szkoły:

1. Kusz Wiktoria (klasa VI)
2. Pszczółkowska Gabriela (klasa VI)
3. Krawczak Otylia (klasa VI)
4. Szafaryn Jagoda (klasa VI)
5. Jagła Julia (klasa VI)
6. Kocemba Patryk (klasa VI)
7. Rudnicki Jan (klasa VI)
8. Szyprocki Robert (klasa VI)
9. Siekiera Antoni (klasa VI), autor tego artykułu;
10. Budziarek Dawid (klasa V)
11. Haba Bartłomiej (klasa V)

Ogromny sukces osiągnęła uczennica klasy VI Jagoda Szafaryn - na dystansie 800 metrów zajęła III miejsce. Gratulujemy!

Gawełek Kawalarz

Pani pyta Jasia:

-Jasiu powiesz jakieś zdanie w trybie oznajmującym?

-Koń ciągnie wóz.

- Brawo! A teraz przekształć to zdanie tak aby było zdaniem rozkazującym.

- Wio!

Córka:

-Tato, chciałam ci powiedzieć, że jestem zakochana . Z Adamem poznaliśmy się na Facebooku, prowadziliśmy różne dyskusje na WhatsApp, a teraz oświadczył mi się na Skype.

Tata:

-Córeczko, w takim razie weźcie ślub na Twitterze, kupcie sobie dzieci na eBay, a po kilku latach, jeśli będziesz zmęczona swoim mężem, wystaw go na Allegro...

Rozmowa nauczycielki z Jasiem:

-*Jestem piękna.* Jaki to czas?

-Z pewnością przeszły, proszę pani.

Opiekun Koła dziennikarskiego:

Iwona Jaworska

Dziennikarze:

Maja Górczyńska

Klaudia Kujawa

Wiktoria Kusz

Aleksandra Ozimek

Emilia Sejdak

Antoni Siekiera

Emilia Sejdak kl. VI